

Pasin Palstat - viikko 45

“OVAT PUHEILLAAN JÄRKYTTÄNEET TEITÄ JA SAATTANEET TEIDÄT HÄMMENNYKSIIN.” Apt.15:22-35

KOKOUKSEN PÄÄTÖS

Ei ole lainkaan tavatonta, että yhteisöissä esiintyy ongelmia ja epätietoisuutta. Uskovien etu kuitenkin tällaisissa tilanteissa on Jumalan Pyhän Hengen antama viisaus ja johdatus. Juuri siihen saamme luottaa tänään - mitä sitten kohtaammekin.

Opilliset näkemyserot olivat nostaneet alkuseurakunnassa riitamieltä. Toiset vaativat lain täyttymistä perusteena pelastukselle, kun taas toiset olivat ymmärtäneet kysymyksessä olevan Jumalan Pojan armo Jeesuksessa Kristuksessa.

Sama sokeus sokaisee meitä vieläkin. **Oma tahto ja mielemme** harhauttaa meidät pois armosta, ellemme seuraa **Jeesusta Kristusta**. Jumala on Hänessä sovittanut kaiken, siksi emme voi siihen mitään lisätä omilla teoillamme. Siksi oppi lapsikasteesta, käsien nostelemisista ja katumusharjoituksista on harhaa. Riittää, että uskomme Jeesukseen. **Riittää, että annamme Hänen Verensä huuhtoa syntimme pois**. Se on Jumalan kertakaikkinen päätös, ja joka sen omaksuu sydämeensä, pelastuu.

Tämän päivän Raamatun teksti tulisi opettaa meille, ettei mikään asia, asenne tai teko, saisi tulla ehyen ja puhtaan uskon tilalle. Pelastus kytkeytyy ainoastaan Jumalan Pojan uskoon - ei tekoihin. Pelastus annetaan meille **itsemme ulkopuolelta**, täysin ilmaiseksi ja lahjaksi. Omista se sydämeesi uskossa Jeesukseen Kristukseen. Silloin pohja on kunnossa. Siinä on hyvä vaeltaa ja opetella ja kohdata elämää ja sen ulottuvuuksia.

Apt.15:22-35. Silloin apostolit ja vanhimmat yhdessä koko seurakunnan kanssa päättivät valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaksen kanssa. Valituiksi tulivat Juudas, jota kutsuttiin Barsabbakseksi, sekä Silas - molemmat seurakunnan johtavia miehiä.

“Mitään ratkaisevaa ei tehty ilman koko seurakunnan mukana oloa, vaikkakin apostolit ja vanhimmat muotoilivat päätöksen sanamuodon.” [Novum]

23. Heille annettiin mukaan seuraava kirje: "Apostolien ja vanhimpien veljellinen tervehdys pakanuudesta kääntyneille Antiokian, Syyrian ja Kilikian veljille.

“Jo alkutervehdyksessä korostetaan kristittyjen yhteyttä. Alkutekstissä kirjeessä on 109 sanaa, mutta ainoastaan 31 niistä käsittelee varsinaista asiaa (jj. 28-29).” [Novum]

24. Me olemme kuulleet, että muutamat, jotka ovat tulleet meidän luotamme mutta joita me emme ole lähettäneet, ovat puheillaan järkyttäneet teitä ja saattaneet teidät hämmennykseen.

“Menettelyllään he olivat saaneet aikaan levottomuutta ja sekaannusta niissä, jotka olivat uskoneet ja ottaneet vastaan pelastuksen yksinkertaisen sanoman. Jerusalemin sanoutui virallisesti irti judaisteista ja heidän lakihenkisestä opetuksestaan ja pyysi tavallaan anteeksi heidän propagandaansa.” [Novum]

25. Siksi olemme yksimielisesti päättäneet lähettää edustajamme teidän luoksenne. He tulevat yhdessä rakkaiden veljemme Barnabaksen ja Paavalin kanssa,

“Kysymyksessä ei ollut enemmistö päätös, vaan ”yksimielinen” päätös.” [Novum]

26. jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.

“Ne, jotka tunnustavat uskonsa tällä tavalla, eivät ole väärää julistajia! Heidän vaikuttiminaan oli ainoastaan Kristuksen palvelminen.” [Novum]

27. Lähetämme siis Juudaksen ja Silaksen, ja he tuovat tämän saman viestin myös suullisesti. 28. Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän kannettavaksenne pidä panna mitään taakkaa. Annamme ainoastaan nämä välttämättömät ohjeet:

“Näillä sanoilla vakuutettiin, että päätös oli tehty Pyhän Hengen johdatuksessa. Se ei ollut heidän oma johtopäätöksensä. Jeesushan oli luvannut apostoleilleen, että Pyhä Henki johtaisi heidät kaikkeen totuuteen (Joh 16:13). Voidaan oikeutetusti sanoa Pyhän Hengen toimineen Jerusalemin apostolokokouksen »puheenjohtajana».” [Novum]

29. karttakaa epäjumalille uhrattua lihaa, samoin verta ja sellaista lihaa, josta ei ole verta laskettu, sekä haureutta. Kun näitä vältätte, kaikki on kohdallaan. Voikaa hyvin."



“Pakanoilla oli myös tapana juoda vereen sekoitettua viiniä uhrijuhlissaan. Epäjumalanpalvelus ja haureus liittyivät usein yhteen. ‘Jääkää hyvästi (rönnymi)’ oli tavallinen tervehdys kirjeen lopussa. Kirjaimellisesti toivotetaan, että kirjeen saaja vahvistuisi.” [Novum]

30. Näin heidät lähetettiin matkaan. Antiokiaan saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja antoivat kirjeen veljille. 31. Kirje luettiin, ja sen rohkaisevat sanat ilahduttivat kaikkia.

“Se vapaus Kristuksessa, jota heille oli opetettu, vahvistui, ja näin vaiennettiin ne, jotka olivat halunneet säilyttää taakkoja heidän kannettavakseen. Suuri ongelma selvisi, kun saatiin tietää Jerusalemin seurakunnan suhtautuminen ja päätös.” [Novum]

32. Juudas ja Silas, jotka hekin olivat profeettoja, puhuivat veljille monin sanoin rohkaisten ja vahvistaen heitä.

“Profeetan tehtävä on puhua rakennukseksi, kehoitukseksi ja lohdutukseksi.” (1 Kor 14:3) 33. He viipyivät kaupungissa jonkin aikaa ja lähtivät sitten rauhantoivotusten saattelemina veljien luota niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet. 34. [Silas kuitenkin päätti jäädä heidän luokseen, ja niin Juudas lähti yksin.]

“Tämä jae puuttuu useista vanhoista käsikirjoituksista. Latinan-kielisen Vulgatan mukaan jae kuuluu: »Silas katsoi parhaaksi jäädä, ja Juudas lähti yksin Jerusalemiin.» Ei tiedetä, miksi Silas halusi jäädä Antiokiaan, mutta Herralla oli hänelle suuri tehtävä lähetysaarnaajana pakanoiden keskuudessa (j. 40).” [Novum]

35. Paavali ja Barnabas sen sijaan jäivät vielä Antiokiaan. Yhdessä monien muiden kanssa he opettivat ja julistivat Herran sanaa.

“Antiokian seurakunnassa oli runsaasti paikallista työvoimaa (13:1). Siellä oli sekä profeettoja että opettajia. Evankeliumin vastaanottaneille ”opetettiin” lisää uskoon kuuluvia asioita.” [Novum]

